

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 2. Constitutio Unigenitus in solemnibus ejusdem Parisinæ Universitatis
Conventu recepta, & appellationes revocatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

Priori interdiceret. Regio huic ma-
dato accessit insuper hujus Abbatis
declaratio, qua Universitati significa-
tum Abbatem utpote Regii sanguinis
Principem nunquam permissurum, ut
quiscunque locum suum in Ecclesia
occuparet. Enimvero non omnes Uni-
versitatis Doctores obstinatæ cum Pon-
tificæ dissensionis confortes erant, se-
multo major Sorbonæ pars aliarumque
Facultatum Magistri quamplurimi non
modo acceptationis An. 1714. factæ se-
etiam nuperrime, uti relatam est, Apo-
stolicis decretis plenam ac perfectam
submissionem testati sunt; ut vero in-
ustam pervicaciæ labem hi ipsi Doctores
a Sorbona Matre sua penitus delerent,
pristinumque eidem decorem restituere
possent, hoc anno omnes vires, extre-
mosque conatus impenderunt, uti mox
dicemus.

§. II.

*Constitutio Unigenitus in solemnibus
Parisiensium Universitatis Conventibus
recepta, & appellationes
revocatae.*

Ad gloriosum hoc propositum rite exe-
quendum, nil magis efficax, ma-
gisque expeditum fore censebant hi
Doctores, quam novam talis Rectoris
ele-

electionem, qui doctrina, pietate, & auctoritate insignis suo exemplo, ac rationum momentis ceteros ad sui imitationem, & salutaris hujus consilii executionem permovere posset: Eo sine præprimis unanimi suffragio inter se concludebant, novum Universitatis Rectorem magnificum, quiscunque demum inter eos eligeretur, obstrictum fore, ut omni ope & opera in id unice incumberet, quatenus non modo nota Constitutio sine ulla restrictione ab omnibus Facultatibus reciperetur, sed & omnes appellationes ab ea hucusque interpositæ revocarentur, ac deinceps ullas interponi prohiberetur: His ita deliberatis unice agebatur de ejusmodi Viro, in quo tantum roboris & virtutis esset, ut omnes interventuras difficultates (cujuslibet pii magnique operis pedissequas) superare, suaque prudentia ac moderatione ceterorum pertinaciam frangere posset. Præ ceteris ad tanti momenti rem aptus credebatur doctissimus Abbas Rohan de Vantadour, Armandi Gastonis Principis Soubisii Rohanii Cardinalis & Argentinensis Episcopi Nepos, ætate quidem juvenis, ingenii tamen perspicacia, morum commitate, prudentia, rerumque gerendarum dexteritate oppido maturus, & quod rei caput erat, Regi, Aulæque

acce-

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.

Sæc. XVII. acceptissimus. In hunc ergo peti-
 A.C. 1739. morum collimabant Doctorum suffragi-
 non pœnitendo plane selectu; quip-
 vix electus, jamjam cum Fleurio
 Rohanio Cardinalibus de exequenti-
 gravi hoc negotio frequentem habere
 consultationem: Utriusque erat consilium,
 ut res sine strepitu ageretur, ut
 devii Doctorum animi propositis ratio-
 num momenti ad rectam semitam re-
 ducerentur. Ipse etiam Cardinalis Bo-
 hanius, qui ad restaurandam Ecclesie
 Gallicanæ pacem jam dudum suas con-
 tulerat partes, hoc negotium ad opti-
 tum exitum perducere strenue adlabo-
 rabat, eaque de causa cunctos cujus-
 libet Collegii Professores ad prandium
 invitabat, miraque sermonis affabili-
 tate unitatem Ecclesie, ac domesticam
 pacem commendans, varia ad id pro-
 posuit argumenta, ab aliis opposita dis-
 solvit, eisque, quos ceteris magis ob-
 firmatos reperit, palam declaravit
 ipsos quidem appellationis usum, ne-
 pote consuetum suæ pertinaciæ palla-
 dium, oretenus propugnare posse, Re-
 gem tamen, ejusque Senatam scriptas
 protestationes nunquam admissurum.
 Animis ita dispositis ad diem undeci-
 mam Maij solemnem Universitatis con-
 ventus indicitur, comparent omnium
 Facultatum Doctores, Magistri, Bac-
 calau-

calaurei, etiam ii, quibus alias ex ve- Sæc. XVIII.
 terum statutorum præscripto vel nu- A.C. 1739.
 pero Regis interdicto interesse erat ve-
 titum. Præprimis Rector nitidam
 adeo, tamque verborum copia & ratio-
 num pondere gravem habuit orationem,
 ut Auditores ad ejus vota non tam se-
 qui, quam rapi viderentur: mira dein
 in dicendo jucunditate præsentibus ex-
 posuit, totam Universitatem huc esse
 convocatam, ut de Constitutione tan-
 quam Ecclesiæ doctrina, & Regni lege
 recipienda, necnon de revocandis ap-
 pellationibus deliberaretur: Absoluta hac
 oratione Gilbertus Universitatis Syndi-
 cus huic deliberationi sese pro more
 opposuit, habito sermone demonstrare
 nilus, quod appellatio ab Universitate
 interposita nullatenus revocari posset,
 seque cuncta, quæ mox exposuisset,
 suo sanguine firmare, paratum esse,
 declaravit. Rollinus quoque & Colli-
 nius unacum aliis septuaginta octo
 Syndici sententiæ accesserunt, factam-
 que oppositionem ad acta referri petie-
 runt, quod eis tamen denegatum est:
 cum vero Notarii eo fine ad Conven-
 tum admissi non fuissent, ipsi inde ex-
 cesserunt, & coram Notariis, qui ma-
 gno numero extra Sorbonæ Aulam jam
 erant congregati, adversus delibera-
 tionem protestati sunt. Pariter Facul-
 tas

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.

tas Medica palam minitabatur, quo
si ad revocandam appellationem cogetur,
haud amplius suo functura officio,
proin Universitatis Medici, quorum
ingens erat copia, deinceps ne
venarum pulsu morbos exploraturi,
nulli medicamentum ordinaturi, & ne
quidem infirmos visitaturi essent. Ver-
bis exprimi potest, quam ridicula
diversorum affectuum scena occasione
hujus declarationis a Medicis factæ
Parisino theatro fuerit exhibita; No-
biles Matronæ vix non flexis genibus
vitæ suæ Patronos rogabant, ne ab eis
desererentur; alii, qui ad nudum Me-
dici conspectum novo phantasiæ morbo
cruciari solebant, ob Medici, utpotè
potentissimi sui Amici jacturam ad ex-
tremas mortis angustias redigebantur,
potissimi tamen sperabant, Medicos
cessantibus aliquamdiu Galeni opibus,
ultra pedes cum Aristotele ituros ad
infirmorum domus: Verebantur tamen
non pauci, Parisinæ Urbis incolæ,
si Medici haud amplius medicinas essent
præscripturi, tanto numero augendos,
ut inde extrema inedia foret pertime-
scenda: Hæc per jocum fuere dicta,
serio tamen res acta est; quippe in-
perhabita quorundam oppositione per
solemne Universitatis decretum concur-
rentibus Doctorum potissimis Confi-
tutio

tutio pure & simpliciter recepta fuit, Sæc. XVIII. A.C. 1739.
 omnesque appellationes ab ea interpositæ fuerunt revocatæ: Inde maxima celeberrimæ huic Universitati gloria accessit, ac prospero hujus negotii successu præcipue Vantadourius Rector immortalẽ sui nominis famam sibi conciliavit, non modo a Flet ryo Cardinale, sed ab ipso etiam Galliarum Rege amplissimis encomiis honoratus, eoquod rem, quæ per integrum ferme sæculum innumeris dissensionum turbis Ecclesiam, Regnumque involvit, tam dextre, tamque feliciter composuisset. Pariter gratulatorias literas paterno affectu plenas ab ipso summo Pontifice recepit, ejusque nomen Romæ in publicis Consistoriis, & Purpuratorum Congregationibus non sine maxima laude celebratum est.

§. III.

*Parisini Parlamenti motus contra hoc
 Universitatis decretum.*

Adversus hanc Universitatis declarationem vehementer reclamabant circiter centum quatuordecim Doctores, qui solemnem suam oppositionem Vantadourio Rectori tradi curarunt, quæ tamen rejecta ad Parisiense Parlamentum adjecto libello supplici provocarunt.

Hist. Eccles. Tom. LXXVI.

S Ho-